

Bogár László: Nem Lehet Más...

2016 június 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Schiffer András lemondásának „szenzációértéke” elmúlt ugyan, de talán érdemes lenne újra feltenni a párt nevében rejlő kérdést: Lehet Más a Politika?

Ennek megválaszolásához először azt kellene tisztáznunk, hogy miért, most milyen a politika. Ha azt akarjuk, hogy más legyen, akkor azt is látnunk kellene, hogy mi az, amihez képest más kellene, hogy legyen! Amikor persze az ember meg akar valamit változtatni, akkor ezt nyilván azért teszi, mert azt akarja, hogy jobb legyen. Mivel a mai parlament másik rendszerkritikus pártjának a neve Jobbik, ami teljes alakjában úgy hangzik, hogy Jobbik Magyarországért Mozgalom, így elég nyilvánvaló, hogy mindkét párt (az LMP és Jobbik) egyaránt egy olyan Magyarországot szeretne, ahol minden, és így persze a politika is más, vagyis jobb lenne. (Az már egy másik kérdés, hogy miért ad gyökeresen eltérő választ az LMP és a Jobbik arra a mindkettőjük által feltett nagyon hasonló kérdésre, hogy miként lehetne Más és Jobb a Politika Magyarhonban.)

De miért rossz, vagy óvatosabban fogalmazva, miért nem jobb most az ország és benne a politika? (Már persze a két rendszerkritikus párt szerint.) Ennek megválaszolásához először azt kellene rögzíteni, hogy a politika, vagyis a politikai rendszer és annak működése pontosan ugyanolyan, mint maga az ország és annak népe.

A politika legsúlyosabb önellentmondása ugyanis abban áll, hogy rövid távon és kívülről akar olyan dolgokat, folyamatokat, összefüggéseket megváltoztatni, amelyek csak belülről és többnyire csak igen hosszú idő alatt változtatják meg alapvető mintázataikat. A minták módosulásának folyamatát persze lehet tudatosan és szisztematikusan befolyásolni, de általában igen súlyos következményekkel járhat, ha a politika gondolja úgy, hogy a saját elképzelése szerint formálja át a társadalmat. (A jakobinus és a bolsevik diktatúra, a két, milliók halálával járó átalakítási kísérlet látványos kudarcra drámai módon mutatja be mindezt.) Szembesülni kellene tehát azzal, hogy egy emberi közösség önjárató folyamatai pontosan olyan képet mutatnak, mint amilyen az adott társadalom legbelső lelki, erkölcsi, szellemi rajzolata.

Ha tehát egy társadalom önjárató folyamatai, saját anyagi viszonyai (jövedelmei, foglalkoztatása, munkakörülményei), saját fizikai teste (népesedése és egészsége) aggodalomra ad okot, és valóban szeretné, hogy más, hogy jobb legyen, akkor legelőször mindig saját belső természetét kell alaposan átvizsgálnia. Ott fogja ugyanis megtalálni azokat a sokszor önmaga elől elrejtett torzulásokat, hibás mintázatokat, amelyeknek megváltoztatása nélkül nemcsak, hogy nincs esély arra, hogy más, hogy jobb legyen az élet, de mindez nem is értelmezhető.

A politikának a mozgásteret legfeljebb annyira lehet, amennyire intellektuálisan képes megragadni ezeket a mélyrétegben megbúvó torzulásokat, illetve azok okait, és megpróbálja elősegíteni azoknak az önkorrekciós mechanizmusoknak a kibontakozását, amelyek aztán kijavíthatják a hibás mintázatokat. Erre a folyamatra megrendítő pontossággal utal Bibó István híres dolgozata, amelynek már a címe is nagyon beszédes: Eltorzult magyar alkat, zsákutcás magyar történelem. Ebben írja: „A politikai és társadalmi zsákutkáknak ezen a sorozatán bukácsolt végig a magyar nemzet. Ez alatt az időszak alatt olyan politikai és társadalmi konstrukciókban élt, amelyekben a dolgokat a maguk nevére nevezni, nemcsak hogy nem lehetett, de nem is volt szabad. Ahol a tényeket nem az okok és okozatok egyszerű láncolatában, hanem azon kívül álló feltevések és várakozások jegyében kellett értelmezni és magyarázni, ahol álbajokra kellett pazarolni jó erőket, s ráolvasással gyógyítani valóságos bajokat. Minden eltorzulás, ami ez alatt az idő alatt a magyar közösségi élet különböző területein megmutatkozott, valamilyen módon visszavezethető az alapvető politikai és társadalmi konstrukció hamisságára. Hosszú lejáratra pedig az ebből eredő fordított kiválasztás az egész közösség vezető rétegét kicseréli és logikusan vezet az egész uralmi szféra erkölcsi és értelmi lezüléséhez.”

Bibó István logikájából világosan kiderül, hogy a dolgok néven nevezése az a kritikus pont, amelyre a (torzult) mintázatok megértése, illetve kijavítási kísérlete épülhet. Tehát ha valóban szeretnénk, hogy más, hogy jobb legyen a társadalmi létünk és benne a politika, akkor néven kellene nevezni a dolgokat. Talán az egyik legkényesebb kérdés éppen az, hogy a Jobbik és az LMP gyökeresen eltérő diagnózist ad ugyanerre, és egész más terápiát is javasol, de van egy közös pontjuk. Ráadásul ez a pont többé-kevésbé a Fidesz létértelmezési logikájával is mutat rokonságot. Mindez nem más, mint annak a feltételezése, hogy a világ és benne Magyarország alapvető önjárató folyamatait, vagyis egész létét egy nem néven nevezhető globális szuperstruktúra tartja ellenőrzése alatt, és torzítja el folyamatosan. És hogy ebből következzen a politikánkat is ez a rejtett struktúra vezérli. Mivel ennek a nyílt kimondása és az erre épülő társadalmi sáfarként politikai gyakorlat önmegsemmisítő következménnyel járna, amint Hamlet mondja, „...sok nagyszerű, / Fontos merény kifordul medriből / S elveszti »tett« nevét.” És az erre épülő, értelemszerűen hamis mintázat pedig tovább torzítja önmagát.

Amíg ezzel nem szembesülünk, addig a dolog legbels? természetéb?! adódóan Nem Lehet Más a Politika.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
